

कार्पटः

कार्पास

कार्मुकं

वज्रितेजोभवः श्रीमान् गङ्गाकुक्षिपरिवृतः ।
तं कुमारं ततो जातं दृष्ट्वा सेन्द्रा मरुद्गणाः ।
तदा क्षीरप्रदानार्थं कृत्तिकाः संन्यथोजयन् ।
ताः क्षीरं तस्य देवस्य समयेन ददुस्तदा ।
स्यादस्माकमयं पुत्रः ख्यातो नाम्नेति राघव ! ॥
अन्योन्यं पिबतस्तासां तनयस्य मुखानि षट् ।
समभूवन् महाबाहो ! धग्मुखस्तेन विश्रुतः ॥
ततस्ता देवता ऊचुः कार्तिकेय इति प्रभुः ।
पुत्रोऽयं जगति ख्यातो भविष्यति न संशयः ॥
इति वाल्मीकीयरामायणम् ॥ * ॥ तत्पर्यायः महा-
सेनः २ शरजन्मा ३ षडाननः ४ पार्वतीनन्दनः
५ खन्दः ६ सेनानीः ७ अग्निभूः ८ गुहः ९ बाहु-
लेयः १० तारकाजित् ११ विशाखः १२ शिखिवा-
हनः १३ घाग्रातुरः १४ शक्तिधरः १५ कुमारः १६
क्षौद्रदारणः १७ । इत्यमरः १।१।४१-४३ ॥ आग्नेयः
१८ दीप्तकीर्तिः १९ अनमेयः २० मयूरकेतुः २१
धर्मात्मा २२ भूतेशः २३ महिषादनः २४
कामजित् २५ कामदः २६ कान्तः २७ सत्यवाक्
२८ भुवनेश्वरः २९ शिशुः ३० श्रीघ्नः ३१ शुचिः
३२ चण्डः ३३ दीप्तवर्णः ३४ शुभाननः ३५ अमोघः
३६ अनघः ३७ रौद्रः ३८ प्रियः ३९ चन्द्राननः ४०
दीप्तशक्तिः ४१ प्रशान्तात्मा ४२ भद्रकृत् ४३
कूटमोहनः ४४ षष्ठीप्रियः ४५ पवित्रः ४६ माह-
वत्सलः ४७ कन्याहर्ता ४८ विभक्तः ४९ स्वाहेयः
५० देवतीसुतः ५१ प्रभुः ५२ नेता ५३ नैगमेयः
५४ सुदुस्तरः ५५ सुव्रतः ५६ ललितः ५७ बाल-
क्षौडनप्रियः ५८ खचारी ५९ अक्षचारी ६० शूरः
६१ शरवणोद्भवः ६२ विश्वाभिन्नप्रियः ६३ देव-
सेनाप्रियः ६४ वासुदेवप्रियः ६५ प्रियकः । ६६
इति वनपर्व ॥ गाङ्गाः ६७ स्वामी ६८ दादशलो-
चनः ६९ इतिजटाधरः ७० सिद्धसेनः ७१ शम्भु-
तनयः ७२ देवसेनापतिः ७३ बालचर्यः ७४ लक्ष-
वाकुध्वजः ७५ महाबाहुः ७६ युद्धरत्नः ७७
शिखिध्वजः ७८ । इति शब्दरत्नावली ॥ (पाव-
कात्मजः ७९ । रुद्रस्तुतः ७९ । षट्शिराः ८० ।
दितिजान्तकः ८१ । इति महाभारतम् ॥ * ॥)
अस्य ध्यानम् । यथा ।
“कार्तिकेयं महाभागं मयूरोपरिसंस्थितम् ।
तप्तकाञ्चनवर्णं शक्तिहस्तं वरप्रदम् ॥
हिमजं शत्रुहन्तारं नानालङ्कारभूषितम् ।
प्रसन्नवदनं देवं सर्वसेनासमावृतम्” ॥
इति कार्तिकेयपूजापद्धतिः ॥
कार्तिकेयप्रभुः, स्त्री, (कार्तिकेयं प्रसूते या । प्र +
सृ + क्तिप् । कार्तिकेयस्य प्रसूता ।) दुर्गा । इति
शब्दरत्नावली ॥
कार्तिकोत्सवः, पुं, (कार्तिक्यां कार्तिकीपौर्णमास्यां
भव उत्सवः । तत्सम्बन्धी तत्कर्तव्यः उत्सवो वा ।)
कौमुदी । कार्तिकी पूर्णिमा । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥
कार्पटः, पुं, (कार्पट इव आकारोऽस्यस्य । कार्पाट
+ षच् ।) जटु । जौ इति भाषा । कार्थी ! इति
हेमचन्द्रः ॥ दरवारी उमेदोयार इत्यादि पारस्य-

भाषा ॥ (कर्पट एव ! स्वार्थे ञच् । जीर्णवस्त्र-
खण्डम् ॥)
कार्पटिकः, पुं, (कार्पटं ध्यन्तस्तत्त्वं वेत्ति इति कर्पटेन
चरति इति वा । ठक् । कार्पटोऽस्यस्य वा ठन् ।)
मर्मवेत्ता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तीर्थसेवी ।
इति काशीखण्डम् ॥
“सायं च तत्रैव बहिः सकुटुम्बस्तरोत्तले ।
समावसत् कार्पाटिकैः सोऽन्यदेशागतैः सह” ॥
इति कथासरित्सागरे ॥
कार्पण्यं, स्त्री, (क्षपणस्य भावः । क्षपण + ञच् ।)
क्षपणता । तत्पर्यायः । दैन्यम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, भगवद्गीतायाम् २ । ७ ।
“कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः
पृच्छामि त्वां धर्मसंभूषितैः” ॥)
कार्पासः, पुं, स्त्री, (कर्पास एव । स्वार्थे ञच् ।) कर्पास-
वृक्षः । कापास् इति भाषा ॥ (अस्य पञ्चादिना
सर्पदण्डः पुरुषो नीरोगो भवति । इदानीं पञ्चा-
दीनां व्यपहारक्रम उच्यते ।
दंशनानन्तरमेव दण्डं पुरुष सार्द्धद्वितोलक-
परिमितः कार्पासपत्ररसः पाययितव्यः । अथ
क्षतप्रदेशं विधौतं परिष्कृतञ्च विधाय तत्र पत्र-
रसः प्रदेयः । क्षतस्थानोपरि च कार्पासपत्रैः
प्रलेपो दातव्यः । एवं कृतेऽपि यदि शरीरस्य
कश्चिदंशः स्फीतो भवेत् तदा तत्रैव शततपत्र-
रसेन पेषयितव्यम् । आसुस्यात् प्रतिस्पदाददण्ड-
मेवं कृते सर्पदण्डः पुरुषः सुस्थो भविष्यतीति
निश्चयः ॥)
कार्पासं, त्रि, (कर्पास्याः विकारे अवयवे वा ञच्
विल्याद्यण्वा ।) कार्पासजातवस्त्रादि । तत्पर्यायः ।
फालम् २ वादरम् ३ । इत्यमरः । २ । ६ । १११ ॥
(यथा, महाभारते २ । ५० । २४ ।
“स्त्र्यं वस्त्रमकार्पासमाविकं मृदु चाजिनम्” ॥)
कार्पासघेनुः, स्त्री, (दानार्थं कल्पिता कार्पासवस्त्र-
निर्मिता घेनुः ।) दानार्थकार्पासादिनिर्मित-
घेनुः । यथा ।
होतोवाच ।
“अथातः संप्रवक्ष्यामि घेनुं कार्पासिकीं नृप ! ।
यत्प्रदानान्नरा यान्ति ऐन्द्रलोकमनुत्तमम् ॥
विधुवे त्वये पुण्ये युगादियग्रहणे तथा ।
ग्रहपीडासु चोग्रासु दुःस्वप्नारिष्टदर्शने ॥
पुण्ये ह्यायतने राजन् शुचिदेशे गवां गणे ।
गोमयेनोपलिप्तायां दर्माणास्तोयं वै तिलान् ॥
तन्मध्ये स्थापयेत् घेनुं वस्त्रमाल्यानुलेपनैः ।
नैवेद्यधूपदीपाद्यैः पूजयेच्च विमत्सरः ॥
उत्तमा चतुर्भिर्मरिस्तदङ्गेन तु मध्यमा ।
भारेण चाधमा प्रोक्ता वित्तशायं विवर्जयेत् ॥
चतुर्थांशेन कृत्वा वै वस्तुन् परिकल्पयेत् ।
कर्त्तव्या रक्तप्रदङ्कैस्तु रजतक्षुरसंयुता ।
नानाफलमया दन्ता रत्नगर्भसमन्विता ॥
इत्येवं सर्वसंपूर्णं कृत्वा अष्टासमन्विताः ॥
आवाहयेत्तं कार्पासघेनुं मनैर्दिजातये ।
दद्यादथ दर्भपाणिः प्रयतः अष्टशान्वितः ॥

पूर्वोक्तस्तु विधिः कार्थी दानमन्त्रपुरस्सरः” ॥
पूर्वोक्तविधिः त्वगधेनुस्तविधिः ।
“यथा देवगणः सर्वस्वया ह्रीनो न वर्तते ।
तथा मामुद्धरेर्हिव ! पाहि संसारसागरात्” ॥
इत्यादिवराहपुराणे श्वेतोपाख्याने कार्पासघेनु-
माहात्म्यम् ॥
कार्पासनासिका, स्त्री, (कार्पासस्य नासिका इव ।)
तर्कुः । इति शब्दरत्नावली । टेको इति भाषा ॥
कार्पासिका, स्त्री, (कार्पासी + कन् । तत्पटाप् ।)
कार्पासी । इति शब्दरत्नावली ॥ (त्रि, कार्पा-
साज्जातः । कार्पासनिर्मितम् । यथा गोः रामा-
यणे । ५ । ४६ । ५ ।
“अवेष्टयन्त लाङ्गलं जीर्णैः कार्पासिकैः पटैः” ॥)
कार्पासी, स्त्री, (कार्पास + जातिवात् डीष् । यद्वा
कर्पासोऽस्यस्याः प्रज्ञाद्यण् ततो डीप् ।) का-
र्पासवृक्षः । कापास इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
बदरा २ तुलिकेरी ३ समुद्रान्ता ४ । इत्यमरः ।
२ । ४ । ११६ ॥ पटदः ५ । इति रत्नमाला ॥
सारिणी ६ चया ७ तुला ८ गुडः ९ तुलके-
रिका १० मरुद्वा ११ पिचुः १२ बादरः
१३ । अस्या गुणाः । मधुरतम् । शीतत्वम् । स्तन-
दुग्धकारित्वम् । पित्तकफलघ्नादाहश्रमभ्रान्ति-
मूर्च्छानाशित्वम् । बलकारित्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ तत्पत्रगुणाः । वायुनाशित्वम् । रक्त-
कारित्वम् । मूत्रवर्द्धकत्वम् । कर्णपिङ्गकानाद-
प्याखावनाशित्वम् । तद्वीजगुणाः । स्तन्यदत्वम् ।
दृढत्वम् । स्निग्धत्वम् । कफकरत्वम् । गुरुत्वम् ।
इति भावप्रकाशः ॥
कार्म्यं, त्रि, (कर्म्यं शीलं यस्य । कृत्वादित्वात् णः ।
“कार्म्यस्ताच्छीले” । ६ । ४ । १६२ । इति
सूत्रानुसारेण निपातनात् टिलोपः । फल मन-
पेक्ष्य कर्मसु प्रयतः ।) कर्मशीलः । इत्यमरः ।
३ । १ । १८ ॥
कार्म्यं, स्त्री, (कर्म्येव इति । कर्मन् + “तद्वृत्तत्वात्
कर्म्यणोऽण्” । ५ । ४ । २६ । इति ञच् । कर्म्ये
हितमिति ञच् वा ।) मूलकर्म । इत्यमरः । ३ ।
२ । ४ ॥ अथोष्धादिमूलेन यत् त्रासनोच्चाटन-
स्तम्भनवशीकरणादिकर्म तत् । इति भरतः ॥
(यथा माघे । १० । ३७ ।
“जादु चाकृतकसम्भ्रमसां
कार्म्यगतमगमन् रमणेधु” ॥
तथा च, काशीखण्डे ४५ । ६ ।
“काचित्कार्म्यगतत्वाच्च काचित्भौतिकगुम्फिका” ॥)
मन्वतन्वादियोगनम् । (कर्म साधत्वेन अस्यस्य
इति ञच् ।) कर्मठे त्रि । इति मेदिनी ॥
कार्मिकः, त्रि, (कर्मणा चित्रकर्मणा निर्दत्तः ।
इति ठक् ।) विचित्रवस्त्रादि । (“कार्मिकं कर्मणा
चित्रेण निर्मितं यत्र निपद्ये षटे चक्रसंस्तिका-
दिकं चित्रस्तुतैः क्षियते तत्कार्मिकमित्युच्यते” ॥)
इति मिताक्षरा । (तथा च याज्ञवल्क्यः । २ । १८३ ।
“कार्मिके रोमवद्धे च त्रिशङ्गागन्तयो मतः” ॥)
कार्मुकं, स्त्री, (कर्म्ये प्रभवतीति । “कर्म्यं